

Jste také tak překvapení jako já, jak jsou Ježíšem vyprávěné příběhy (podobenství) z tehdejšího každodenního života stále živé a aktuální?! Přes staletí a dokonce přes dvě tisíciletí! Protože my lidé jsme v podstatě stejní – svým charakterem, svými vlastnostmi a sklony, svými povahovými rysy jsme stále stejní!

Ježíšovo podobenství nás uvádí do situace vyplácení mezd na konci pracovního dne v době sklizně vína. Tak se to v Izraeli běžně dělalo, že se najatým dělníkům zaplatila práce za ten den, každý večer. Dovedeme si představit to natěšené očekávání, kdybychom byli těmi prvními dělníky, najatými hned ráno. Oni vidí, že ti poslední, kteří pracovali jen hodinu kvečeru, dostávají od pána vinice denár, celý denár! /Jeden denár byla stříbrná mince, zavedená v Palestině Římany, za kterou bylo možno nakoupit chleba pro 25 lidí nebo jídlo pro rodinu na celý den./ To my jistě dostaneme víc, těšili se ti celodenní dělníci. Vždyť jsme tu dřeli celý den – na slunci, za poledního žáru! Jaké je jejich nemilé překvapení a zklamání, když i oni dostanou po denáru. /Ale tak to s nimi bylo předem dohodnuto, pán je neošdil, smluvil s nimi za celodenní práci jeden denár. /

Ale to je přece nespravedlivé! Jak to, že dostali všichni stejně?!? Ježíšův příběh není návodem pro zaměstnavatele, jak mají odměňovat své zaměstnance. To by opravdu tak nešlo. Ježíš ve své době musel lidi provokovat a jeho slova, zapsaná v Bibli, provokují dodnes. Jak tušíme, pánem vinice v Ježíšově podobenství je Bůh. A Boží spravedlnost je jiná než lidská, ať se nám to líbí nebo ne. Podle našeho lidského myšlení a posuzování je těch nespravedlností v životě hodně. Jedno dítě je zdravé, druhé se narodí nemocné. Někomu zemře manžel(ka) ve 40, 50 letech, jiní manželé jsou spolu ještě dalších 40 let do 90 a více let svého věku. Některá žena nemůže mít děti, aniž by si to nějak zavinila, jiná žena rodí poměrně snadno jedno dítě za druhým. A tak bychom mohli v příkladech ze života pokračovat. To se nám zdá od Boha také nespravedlivé. Ovšem už ve SZ máme pravdivou výpověď – výrok Boha Hospodina: „Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje“ (Iz 55,8). Musíme to tak přijmout, že není zdaleka všechno v našem životě tak, jak bychom si to představovali a naplánovali. A také – nemáme druhým závidět. Nemáme se rozhlížet po jiných lidech, co dostali od Boha oni a my ne. Anebo jsme dostali stejně, ale ti druzí si to nezaslouží. Pán říká: „Nebo snad tvé oko závidí, že jsem dobrý?“ (verš 15).

Važme si toho, co máme a od Boha přijímáme!